

VONNIS

nummer: 548

datum: 6 februari 2006

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.L6.3587-03

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN:

directeur
geboren te
wonende te
Nederlander

ip

BETICHT VAN:

te

A. Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

als eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastréerd als

met een globale oppervlakte van 1384 m²

eigendom van geboren te op

bij akte verleden op 8 januari 1996,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

op niet nader te bepalen datum,

tussen 1 januari 2003 en 27 juni 2003 te hebben uitgevoerd,

namelijk een aanbouw van 8,89 m breed, 6,37 m diep aan de oostkant, 6,10 m diep aan de westkant en 0,90 m aan de oostgevel uitspringend ten overstaan van de oorspronkelijke constructie, uitgevoerd in witte gevelsteen;

B. op niet nader te bepalen data, in meerdere malen tussen 18 juni 2003 en 27 juni 2003,

Bij inbreuk op de artikelen 146 lid 5, 147, 148 en 154 tot en met 157 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door de bij het decreet bedoelde handelingen, werken of wijzigingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of de beschikking van de Voorzitter,

op het onroerend goed gelegen te

gekadastréerd als

met een globale oppervlakte van 1384 m²

eigendom van geboren te op

bij akte verleden op 8 januari 1996,

namelijk

- het plaatsen van afvoerbuizen,
- het plaatsen van een roofing dakbedekking,
- het aanpassen van een dakbeschot voor afwatering van het dak;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd. 24 juni 2005

-OoO-

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat bij de balie te

Met betrekking tot tenlastelegging A.

De rechtbank stelt vast, na kennisname van de voorgelegde stavingsstukken, dat de aanbouw zoals vermeld onder tenlastelegging A, niet werd opgericht in de periode zoals voorzien in de dagvaarding, doch wel in 1997.

De rechtbank meent derhalve dat de strafvordering met betrekking tot tenlastelegging A vervallen is door verjaring, gelet op de afwezigheid van een geldige stuiting. De rechtbank verwijst tevens naar artikel 146, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 en naar de rechtspraak van het Arbitragehof terzake (Arbitragehof, nr. dd. 19 januari 2005, NJW, 2005, 224).

De aanvankelijke vaststelling dateert van 23 juni 2003. De verjaring was reeds ingetreden, vóór de aanhangigmaking van de zaak bij het vonnisgerecht.

De herstellvordering dateert van 10 mei 2005.

Vermits de herstellvordering deel uitmaakt van de strafvordering en deze vervallen is door verjaring, kan de rechtbank niet meer oordelen over de herstellvordering (Cass, 1 maart 2000, Arr. Cass.

Met betrekking tot tenlastelegging B daarentegen, is de rechtbank van oordeel dat het negeren van het bevel tot staking van de werken zoals vermeld in de tenlastelegging wel bewezen is lastens beklaagde. De rechtbank verwijst terzake naar de bekrachtigingsbeslissing van 10 juli 2003 (stuk 40), wat betrekking heeft op de bedoelde werken.

Strafmaat:

In het belang van een goede ruimtelijke ordening dienen de opgelegde normen strikt te worden nageleefd.

Evenwel houdt de rechtbank rekening met de elementen die beklaagde ter zitting aanvoert, waaronder ook de betaling van de administratieve boete door beklaagde, zodat ook gelet op zijn blanco strafrechtelijk verleden, een opschorting kan worden verleend voor 3 jaar.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162/1°, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,
de artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003,
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,
en bij toepassing van de artikelen 1, 3, 5, 6 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de artikelen 1 en 3 van de wet van 10 februari 1994, gewijzigd bij artikel 6 van de wet van 22 maart 1999,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikelen 21, 22, 23 der wet van 17 april 1878 gewijzigd bij artikel 25 der wet van 24 december 1993, artikel 2 van de wet van 11 december 1998 en bij wet van 16 juli 2002.

Rechtdoende op tegenspraak:

Stelt dat de strafvordering wat betreft tenlastelegging A, vervallen is door verjaring en wijst de herstelvordering af om hogervermelde redenen.

Gelast de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling wat betreft tenlastelegging B, ten voordele van beklaagde voor een termijn van **drie** jaar, vanaf heden.

Veroordeelt de beklagde tot de kosten van het geding, belopende **in totaal 78,36 euro**.

Verplicht beklagde tot betaling van een vergoeding van **25 euro**, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het Koninklijk Besluit van 11 december 2001;

-OoO-

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend en zes.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
griffier.